

5 kwietnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

1103j 5/100

Nr 757.

Kl. 21 a 71.

Dr. Erich F. Huth, G. m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Przełącznik do stacji bez drutu.

Zgłoszono 30 czerwca 1920 r.
Udzielono 6 października 1924 r.
Pierwszeństwo: 8 września 1916 r. (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku jest skombinowany przełącznik do sprzężeń i fal, wyróżniający się szczególnie małą wagą, pewną konstrukcją i doskonałą izolacją. Dla osiągnięcia powyższego celu jest nowy przełącznik w ten sposób ukształtowany, że kontakty do włączania rozmaitych fal i rozmaitych sprzężeń rozchodzą się promieniowo od osi przełącznika w miarę tego, jak występujące przy pracy napięcie przy nich wzrasta, dzięki czemu wytworzona zostaje przy ukształtowaniu podstawek w postaci palców nadzwyczaj długa droga wyładowania dla kontaktów.

Na załączonym rysunku na fig. 1 i 2 przedstawiony jest sposób wykonania przełącznika w widoku bocznym, względnie tylnym, a fig. 3 przedstawia układ połączeń,

przy którym taki przełącznik może być zastosowany.

Jak widać z fig. 1 i 2, przełącznik 1 posiada uchwyt 2, zapomocą którego on może być ustawiony, np., w pięciu położeniach, przyczem dla tych pięciu położen zostają zapomocą dolnego kontaktu 3 i krótkiego kontaktu 4 włączane rozmaite fale, natomiast przy pośrednictwie podwójnie działającego długiego kontaktu 5 sprzężenie anteny zostaje włączane dla tych rozmaitych fal ponad kontaktami 6 względnie 7. Zewnętrzne kontakty 6 palcowatych łączników 8 są połączone z rozmaitemi cewkami anteny, a wewnętrzne kontakty 7 są przyłączone do poszczególnych odgałęzień sprzężenia. Długi podwójnie działający kontakt 5 jest zaopatrzony z obu stron w sprzę-

żynowe kontakty i ukształtowany w kształcie lufy. Ustawienie przełącznika w rozmaitych położeniach może być wykonane za pomocą znajdującego się pod działaniem sprężyny 9 podpórki.

Pomiędzy poszczególnymi cewkami anteny i przynależnymi odgałęzieniami sprzężenia zostaje wykonane prawidłowe połączenie za pomocą długiego w kształcie lufy kontaktu samoczynnie. Ukształtowanie palcowate wytwarza obok bardzo małej wagi doskonałą elektryczną izolację, gdyż droga przez wycięcia zostaje znacznie przedłużona i promieniowa rozbieżność kontaktów w naturalny sposób odpowiada wzrostowi występującego przy odpowiednich kontaktach napięcia. Na fig. 3 oznacza 11 maszynę przyrządu wysyłającego telegrafu bez drutu, 12 — transformator, 13 — jego wtórne uzwojenie, 14 — przeskok iskrowy, 15 — pojemność i 16 — pierwotną cewkę, która jest jednym biegunem przyłączona do kondensatora 15 i oprócz tego doziemiona. Przewód 18 prowadzi do przełącznika 1 i kończy się w jego punkcie obrotowym. Pięć kontaktów 3 przełącznika 1 są przyłączone do odpowiedniej liczby podziałek. Pięć odgałęzień są oznaczone przerywanymi linjami i każde z nich prowadzi do kontaktu 7, natomiast odpowiednie zewnętrzne kontakty 6 są połączone z odgałęzieniami cewki 17 anteny.

Przy obracaniu przełącznika 1 jego kontakty 4 i 5 włączają do pierwotnego obwodu za każdym razem nowe odgałęzienie sprzężenia i nową cewkę anteny. Warunki pracy są przytem takie, że przy ustawieniu przełącznika w odpowiedni dowolny sposób na drugim kontakcie powstają napięcia, wzrastające od jednego kontaktu do następnego, gdyż liczby uzwojeń, leżące pomiędzy kontaktami, są mniej więcej proporcjonalne, pomiędzy przeto najbardziej odległymi kontaktami znajdują się najdłuższe drogi i największe napięcia.

Zastrzeżenie patentowe.

Przełącznik przy stacjach bez drutu, znamienny tem, że kontakty do włączania różnych fal pierwotnych i różnych sprzężeń oddalają się promieniowo nazewnątrz od osi przełącznika w miarę wzrastania występującego podczas pracy napięcia, przy czem przez palcowate ukształtowanie podstawek wytworzona zostaje nadzwyczaj długa droga dla wyładowań między kontaktami.

Dr. Erich F. Huth,
G. m. b. H.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

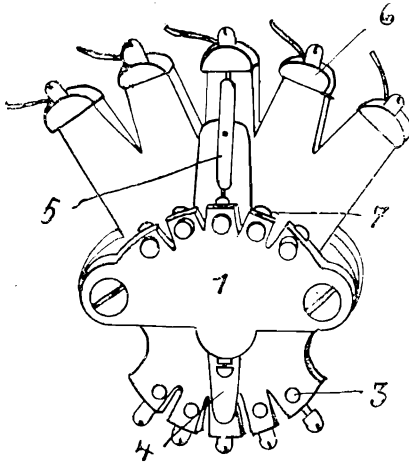

Fig. 2.

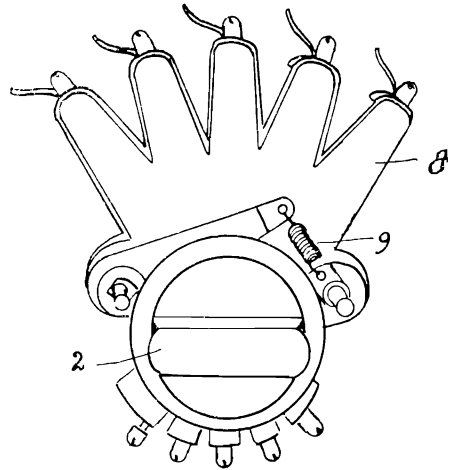

Fig. 3.

